

XCI.

Forslag til Lov

om

Regulering af Lønninger eller Tillæg til Lønninger i forskellige Forhold.

(Fremsat i Folketinget den 9. Marts 1943 af Statsminister *Scavenius*).

§ 1.

Stk. 1. I alle Forhold, i hvilke Beregning af Lønninger eller Tillæg til Lønninger i Henhold til Vedtægt, Regulativ eller overenskomstsmæssig Aftale sker paa Grundlag af et udregnet Pristal efter 1) de Regler, der indeholdtes i den under 31. Oktober 1939 afsluttede Overenskomst mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Organisationer under De samvirkende Fagforbund, eller hertil principielt svarende Regler, eller efter 2) Principper, der i Hovedsagen svarer til dem, hvorefter Statstjenestemændenes Reguleringstillæg omregnes, skal Reguleringen af Lønningen eller Lønningstillægget foregaa saaledes, at den derved fremkomne Stigning ikke i noget Tilfælde kommer til at overskride den Stigning, der vilde være fremkommet henholdsvis 1) ved Anvendelse af Principperne i den under 26. Februar 1943 af Formandsskabet for Arbejds- og Forligsnævnet i Sag Nr. 199 De samvirkende Fagforbund mod Dansk Arbejdsgiverforening afsagte Kendelse og 2) ved Regulering som for Statens Tjenestemænd. Saafremt den anførte Kendelse af 26. Februar 1943 senere helt eller delvis ændres, træder den nye Kendelse i de her omhandlede Forhold i dens Sted.

Stk. 2. Ved de i Stk. 1 givne Bestemmelser gøres der dog ingen Indskrænkning i den Kompetence, der ved Lov Nr. 478 af 14. September 1940 om Arbejdsforhold, jfr. Lov Nr. 449 af 31. Oktober 1941, Lov Nr. 488 af 1. December 1941 og Lov Nr. 425 af 27. Oktober 1942, er tillagt det i Lovens § 4 omhandlede Fællesudvalg og det i § 1 omhandlede Arbejds- og Forligsnævn.

§ 2.

Alle Tvivlsspørgsmaal saavel med Hensyn til, hvilke Forhold der falder ind under Bestemmelserne i denne Lov, som med Hensyn til, hvilke Regler der i det enkelte Tilfælde skal være gældende, afgøres — efter Forhandling med Finansministeriet i de i § 1, Stk. 1, under 2) omhandlede Tilfælde — endeligt og med forbindende Virkning for Parterne af det i Henhold til Punkt I. B. i den i § 1 nævnte Overenskomst nedsatte Nævn.

Udgifterne ved Behandlingen af saadanne Sager afholdes af Statskassen.